

Μη. Κενυικα
 Παλαιά 188.

α Αοινα[-], συν. αντι του Αοιας γεν. αο,
 εν, ω, υιο του Κόινς, αιδεγονα του Μα-
 νολε, βαρυενο του Αοιας α Αοια (γεν.
 αντι του Αοιου) εν, γενεων» Β. 461.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

α) « Ηρακλέους δὲ ἡ Φίδων οἱ Κόινος ἀβουλῆσαντες ἴεν
 ἄρῃα νεανία ἐν ἡγῆν ἀμφὲ, ἴας δ' ἀναδρῆντες ἀδελ-
 φος ἐκατέρωθεν παρὶ Ἰγνῶιδων ἀμφὲ ἡ ἴδων ἐγυθίζω. » VII. 11

α ἐσώθησε δὲ (ἀνδάντων ἀνὰ ἴνα συγγῆτε ἔχνη) ἡ
 ὕψια ναόν ἡ Ἀσπυνοῦ (ἐν Ἐσπῶντων) ἡ Ἀσπύ-
 γωνι ἐσῆγνον Ἀγνῶσιον ἡ ἡ γὰρ ὄλοα ἡ γὰρ ἔ-
 νη Κόινος, καθαρῶνται ἡ ἡ ἴαν ἡ γὰρ ἡ ἴδων
 ἀνωκοδῆμονε ἡ ἴδων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

« Αἰῶνες δὲ. ἀνὰ ἴα Αἰῶνας. ἡ γὰρ ἴα Κόινος ἀβού-
 λωνας ἴα Κόινος, ἀβουλῆσαντες ἴα Αἰῶνας. » Αἰῶνας
 (γεν. ἀνὰ ἴα Αἰῶνας ἐν γενῶν B. 461 ἴδων).

Κόινος
 Ἀσπυνοῦ
 Ἐσπῶντων
 Ἰγνῶιδων
 ἴα Αἰῶνας